

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/1609

z dnia 28 września 2018 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Grupy Roboczej Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (UNECE) ds. Zagadnień Celnych dotyczących Transportu oraz na forum Komitetu ONZ (UNECE) ds. Transportu Lądowego w związku z przyjęciem Konwencji w sprawie ułatwienia procedur przekraczania granic w odniesieniu do pasażerów, bagażu i bagażu rejestrowanego, przewożonych w międzynarodowym ruchu kolejowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Federacja Rosyjska zaproponowała nową Konwencję Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) w sprawie ułatwienia procedur przekraczania granic w odniesieniu do pasażerów, bagażu i bagażu rejestrowanego, przewożonych w międzynarodowym ruchu kolejowym (projekt konwencji). Organizacja Współpracy Kolei (OSJD) poparła ten projekt.
- (2) Grupa Robocza ds. Zagadnień Celnych dotyczących Transportu (grupa WP.30) działa w ramach polityki prowadzonej przez EKG ONZ i pod ogólnym nadzorem Komitetu ds. Transportu Lądowego (ITC). Zadaniem grupy WP.30 jest inicjowanie i prowadzenie działań mających na celu harmonizację i uproszczenie przepisów, zasad i dokumentacji w odniesieniu do procedur przekraczania granic dla poszczególnych rodzajów transportu lądowego.
- (3) Grupa WP.30 planuje podjąć decyzję w sprawie poparcia projektu konwencji i przekazania go do formalnego zatwierdzenia Komitetowi ds. Transportu Lądowego.
- (4) Unia jest reprezentowana w grupie WP.30 i w ITC przez państwa członkowskie Unii. Wszystkie państwa członkowskie Unii są członkami WP.30 i ITC oraz dysponują prawem głosu.
- (5) Projekt konwencji zawiera przepisy ogólne dotyczące organizacji kontroli granicznych w odniesieniu do pociągów pasażerskich. Można ją postrzegać jako podstawę wszelkich umów wielostronnych i dwustronnych, w przypadku braku którejś z elementów objętych projektem konwencji nie mógłby funkcjonować.
- (6) W przypadku państw członkowskich Unii takie umowy wielostronne oraz dwustronne mogą być zawierane nawet bez projektu konwencji. Wydaje się, że w przypadku Federacji Rosyjskiej i niektórych innych krajów reprezentowanych w OSJD ramy prawne wymagają takiej konwencji w celu ułatwienia zawierania umów wielostronnych i dwustronnych.
- (7) Wydaje się, że treść projektu konwencji nie przynosi ani korzystnych, ani niekorzystnych skutków dla państw członkowskich Unii. W związku z tym Unia nie powinna popierać projektu konwencji, ale nie ma powodu, aby blokować jego przyjęcie.
- (8) Mimo że wydaje się, iż przystąpienie do projektu konwencji nie leży w interesie Unii, zgodnie z jej ogólną polityką w kwestiach instytucjonalnych, każda nowa międzynarodowa konwencja powinna zawierać klauzulę umożliwiającą udział regionalnych organizacji integracji gospodarczej. Projekt konwencji nie zawiera klauzuli, która umożliwiałaby Unii przystąpienie do niej.
- (9) W związku z tym stanowisko Unii w ramach grupy WP.30 i w ITC powinno być neutralne, o ile włączona zostanie klauzula umożliwiająca udział regionalnych organizacji integracji gospodarczej. W takim przypadku państwa członkowskie Unii powinny wstrzymać się od głosu. W przeciwnym razie państwa członkowskie Unii powinny zagłosować przeciw przyjęciu projektu konwencji.

- (10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmie decyzję, czy dokona jej transpozycji do prawa krajowego.
- (11) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (12) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (13) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii przepisy niniejszej decyzji stanowią przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związane w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2012 r..
- (14) Należy określić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach grupy WP.30 i ITC, ponieważ projekt konwencji dotyczy elementów formalności wizowych, które wchodzi w zakres kompetencji Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Grupy Roboczej EKG ONZ ds. Zagadnień Celnych dotyczących Transportu oraz w ramach EKG ONZ na posiedzeniach Komitetu ds. Transportu Lądowego w sprawie projektu konwencji EKG ONZ w sprawie ułatwienia procedur przekraczania granic w odniesieniu do pasażerów, bagażu i bagażu rejestrowanego, przewożonych w międzynarodowym ruchu kolejowym, jest następujące:

Stanowisko państw członkowskich polega na wstrzymaniu się od głosu, o ile do projektu konwencji wprowadzona zostanie klauzula umożliwiająca udział regionalnych organizacji integracji gospodarczej. Jeżeli ta klauzula nie zostanie wprowadzona, stanowisko państw członkowskich Unii powinno polegać na głosowaniu przeciwnie.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1 wyrażają państwa członkowskie Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2018 r.

W imieniu Rady
M. SCHRAMBÖCK
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).